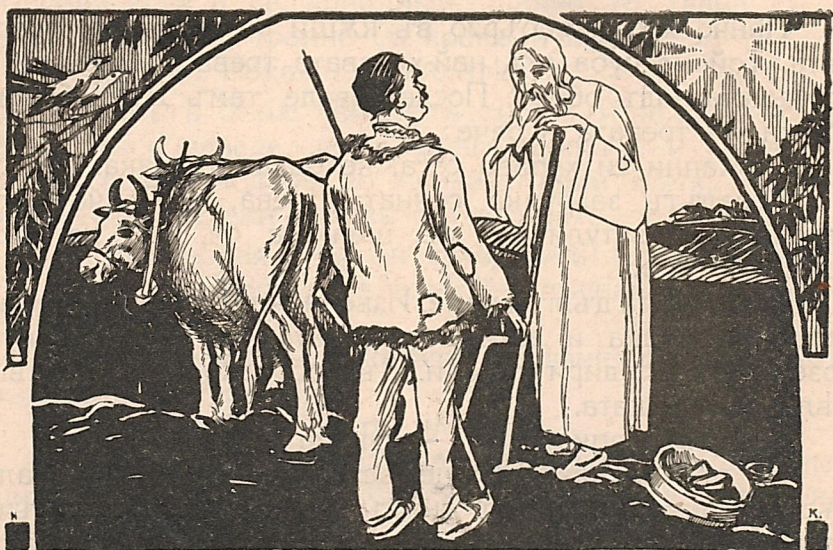

ОРАЧЪ И ТЪКАЧКА.

Народна приказка.

Това било много отдавна. Единъ орачъ впрегналъ слабитѣ си кравички и отишълъ на оранъ. Той нагласилъ ралото и почналъ да оре, както орали всички орачи по онова време. Изоралъ орачътъ брезда, дигналъ ралото на рамо, повелъ съ другата ржка кравитѣ и почналъ нова брезда отъ сжщия край на нивата, отдето захваналъ да оре. Тѣй до обѣдъ той едвамъ изоралъ половината отъ малката си нивичка. По едно време насреща му се задалъ бѣлобрадъ старецъ.

— Помага Богъ, синко! — рекълъ старецътъ.

— Далъ Богъ добро, дѣдо, — отговорилъ орачътъ и избърсалъ съ ржка потѣта отъ лицето си.

— Орешъ ли? Орешъ ли?

— Ора, що да правя, дѣдо? Трѣбва да се яде.

— Тѣй синко, тѣй, — думалъ старецътъ. — А защо така орешъ?

— Ами какъ? Така съмъ се научилъ отъ баща и дѣдо.

— Слушай, — казалъ старецътъ, — като изкарашъ една брезда до края на нивата, възвий воловетѣ и почни до нея друга.